

بازنگری محورهای پیاده روی پیرامون مجموعه شیخ صفی با رویکرد افزایش

حس تعلق به مکان

مجید خوشروی^{۱*}، دکتر محمدرضا انوری^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خلخال

۲- عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشکین شهر

چکیده

یکی از مهم ترین راه های سعادت بشر، مطلوب ترین فضای زندگی انسان، اعم از شهر یا معماری بوده است. به دنبال پاسخ این سوال که بهترین حالت برای انسان چه حالتی است؟ مطالعات و کاوش در فرهنگ اصیل ایرانی متکی بر جهان بینی توحیدی نشان میدهد که بهترین حالت برای انسان آگاهی یا (حس حضور) است. بطور کلی تاثیر اجتماعی ایجاد پیاده راهها در مجموع مثبت و سازنده است. ازدیاد وسایل نقلیه در کشور باعث از بین رفتن مقیاس انسانی در سطح شهر نابودی فضاهای شهری و ارتباطات چهره به چهره، افزایش تراکم در مراکز شهری و افزایش میزان تصادفات در شبکه معابر، از بین رفتن ایمنی و امنیت عابرین پیاده کاهش ارزش عابر پیاده و به طور کلی موجب تنزل کیفیت محیط از منظرهای مختلف گردیده است. بقعه شیخ صفی الدین اردبیلی یکی از مکان های تاریخی و باستانی شهر اردبیل در شمال باختری ایران و از آثار ثبت شده در فهرست میراث جهانی یونسکو است. برای واکاوی دقیق مسأله، محله عالی قاپو شهر اردبیل را بعنوان یکی از محلات قدیمی که دارای بافت فرسوده نسبتا زیادی می باشد به عنوان مکان مورد مطالعه انتخاب کرده و بررسی سیاستهای ارزیابی شده در زمینه بهسازی و نوسازی بافتهای فرسوده شهری علی الخصوص در بافت با ارزشی همچون محله عالی قاپو اردبیل همراه با برنامه ریزی علمی و سرمایه گذاری هدفمند می تواند به عنوان یک راهکار در راستای سیاست پایداری بافتهای تاریخی مورد توجه قرار گیرد. مهمترین عاملی که در جهت احیاء و مرمت بافت از آن میتوان نام برد دسترسی سواره به بافت است که این موضوع می تواند از طرفی در وضعیت اقتصادی بافت دخالت داشته باشد و از طرفی نیز می تواند روند احیاء بافت جهت جذب گردشگر و همچنین کاهش مشکلات ساکنان و جذب جمعیت به بافت با ارزش نقش داشته باشد.

واژه های کلیدی: بازنگری، محور های پیاده روی، اردبیل، حس تعلق

۱- مقدمه

از روزگاران گذشته تا امروزه که موضوع پرداختن به معرفی شهر آرمانی و ویژگی های آن شدت پیدا کرده است. بسیاری از حکما و مصلحان و داعیه داران شناخت راه های سعادت مندی بشر، اقدام به معرفی بهترین هایی برای انسان در زمینه های مختلف کرده اند؛ یکی از مهم ترین این زمینه ها بهترین و مطلوب ترین فضای زندگی انسان، اعم از شهر یا معماری بوده است. بسیاری از حکما و عرفا و متخصصان از تعبیری چون شهر آرمانی خانه مطلوب، یوتوپیا، شهر خدا، معماری انسانی و امثال اینها سخن گفته اند. با عنایت به دگرگونی های کالبدی و فناوری و فکری و امکانات در دسترس و شیوه زیست. به نظر میرسد که به جای سخن گفتن از بهترین کالبد معماری اصلح آن باشد که به بهترین و عالی ترین اصل یا صفت برای معماری که برای زندگی انسانی مناسب و مطلوب باشد، سخن گفت. بدیهی است که در کنار معرفی این عالی ترین